

ALGEMENE ZELFVORMING

Tweede Les.

DE MENS EN DE COSMOS.

Wanneer een mens door de invloeden, die hij heeft ondergaan, een bepaalde vorm aanneemt, wordt hierdoor ook beïnvloed de wijze, waarop hij zichzelf de cosmos kan voorstellen. Dit voorstellingsleven is grotendeels bepalend in de eerste plaats voor alle invloeden, die hij op aarde ondergaat (wijze van reactie), maar in de tweede plaats ook voor de wijze, waarop geestelijke waarden worden gerealiseerd. Een mens heeft niet een medium of een sensitief type te zijn om invloeden van buitenaf (van andere sferen uit) te ondergaan. Deze invloeden zelve zijn en blijven deel van de cosmos en kunnen nooit als invloed optreden tegen een der cosmische wetten. Maar de manier, waarop de impuls wordt verwerkt, kan geheel verschillend zijn. Wij zullen ons dus moeten realiseren, dat dezelfde geestelijke kracht, die voor de één een demon is, voor de ander een engel kan zijn; dat dezelfde kracht, die bij de één een harmonie bevordert, bij de ander de harmonie aanmerkelijk kan verstoren. Hierbij gaat het niet om de kracht zelve. Alle krachten, die uit de cosmos komen, kunnen door ons - mits bewust van de cosmische waarden - als harmonische invloeden in ons leven worden verwerkt. Wat wij niet kunnen doen? Wij kunnen niet de waarden volgens ons eigen inzicht vervormen op zo'n wijze, dat zij toch nog harmonisch zijn. De conclusies, die hieruit te trekken zijn, zijn vele. Ik wil echter volstaan met enkele van de meest voorkomende en belangrijkste tendenzen hier aan te stippen.

In de eerste plaats: De mens heeft zijn eigen wereldbeeld en meent, dat alles conform dit wereldbeeld zich zal moeten afspelen. Elke afwijkende factor wordt dus gezien als demonisch, als dwaas of misdadig. Het gevolg is, dat een dergelijk mens in een voortdurend verzet tegen de wereld zichzelf verteert. Hij zal hierdoor slechts strijd en innerlijke verdeeldheid ervaren. Hierbij speelt verder een rol, dat verschillende waarden, die hij verwerpt op grond van zijn eigen inzichten en misschien zijn opvoeding, in feite deel van zijn wezen zijn. Innerlijke gespletenheid, waanzin (godsdienstwaaninzin vooral!) kunnen hieruit voortkomen. De poging anderen te dwingen aan eigen eisen te voldoen, is hieruit een noodzakelijk voortkomend feit. De mens, niet in staat zijnde zèlf het verlangde te volbrengen, tracht anderen daartoe te dwingen en aldus in de verdiensten van die anderen zijn eigen schuld t.o.v. zichzelf uit te boeten. Dergelijke disharmonieën kunnen niet worden geaccepteerd. Het gaat er ons om te leven in harmonie met de cosmos. Wij zullen dit nooit kunnen doen, indien wij aan onszelven onredelijke eisen stellen. Wij zullen nooit tot een werkelijke bereiking komen, indien wij beginnen met te strijden. Het oude woord geldt ook zeker hier: Wie met het zwaard heerst, zal door het zwaard omkomen. Wie tracht te heersen met geestelijke wetten en openbaringen, zal juist daaraan zijn ondergang danken.

Ten tweede: Wij weten, dat het voor menig mens onmogelijk is precies te doen wat hij wenst en wat hij wil. Dat is voor hem heel erg moeilijk, omdat hij daardoor een bevrediging mist, in verzet komt en in strijd met zijn wereld de innerlijke harmonie teloor ziet gaan. Het is belangrijk dat wij hierbij rekening houden met de mogelijkheid tot het verplaatsen van bepaalde invloeden in het "ik". Deze verplaatsing kan op een zeer eenvoudige manier geschieden, wanneer wij rekening houden met de verschillende belangstellingen, die wij bezitten. Ik wil u een voorbeeld geven: Een mens zoekt b.v. naar genegenheid en drukte. Hij is b.v. lichamelijk niet in staat dit te doen. Hij kan dit dan vervangen door een zeer drukke correspondentie met velen te voeren, waardoor hij toch het contact met anderen voelt. De verlatenheid en bitterheid, die anders zouden optreden, worden voorkomen, het gebied der belangstelling verplaatst zich enigszins en hierdoor komt toch de innerlijke vrede, de mogelijkheid tot grote aanvaarding.

Een ander voorbeeld: Een mens wil aan sport doen, heeft een ongeluk gehad en is daardoor niet in staat verder aan zijn lievelingssport deel te nemen. Deze sport is voor hem zeer belangrijk. In plaats van te gaan treuren over zijn eigen onvermogen en het ongeval kan de persoon in kwestie zich wijden aan een theoretische bestudering en aan anderen, die actief aan de sport deelnemen, raad geven aan de hand van zijn verworven theoretische kennis. Hij blijft hierdoor in contact met het geheel, zal niet ten offer vallen aan een innerlijke strijd of aan een gevoel van verlatenheid. Met deze voorbeelden probeer ik u duidelijk te maken, dat wij harmonie moeten bevorderen op alle wijzen. En wij moeten elke keer zorgen, dat de weg die wij kiezen in overeenstemming is met onze neigingen (daar tegen ingaan betekent een te grote strijd), maar gelijktijdig ook met de mogelijkheden. Het blijkt - zij het met enige moeite - vaak mogelijk deze beide dingen zo te verenigen, dat elke mens in de wereld en volgens zijn belangstelling gelukkig kan leven.

Ten derde: Een groot gedeelte van de optredende disharmonie bij de mensen ontstaat door denkfouten. Het is praktisch onmogelijk alle denkfouten te voorkomen, zeker wanneer je mens bent. Het is echter wel mogelijk om bij het ontstaan van te grote discrepanties t.o.v. de werkelijkheid een eigen aanpassing te zoeken. Het zoeken van deze aanpassing kan gaan langs verschillende wegen:

a. door geloof; geloven dat andere krachten u in staat zullen stellen datgene, wat ge meent te kort te komen of datgene, waarin ge meent te kort te schieten, aan te vullen.

b. door studie; het verwerven van kennis is vaak een van de grootste middelen om een innerlijk bezit te verwerven, waardoor wij uiterlijk bezit tijdelijk terzijde kunnen stellen.

c. door realiteitszin; nimmer menen dat wij recht of bezitsrecht hebben op waarden van stoffelijke of geestelijke geaardheid, doch accepteren dat zij ons slechts zover behoren, als zij in onszelf leven. (Dit laatste is het moeilijkst.)

Verdergaande in ons zoeken naar harmonie komen wij in contact met deze cosmos als een organisch geheel. Wij kunnen niet zeggen, dat er één stukje in de cosmos onontbeerlijk is; anderzijds zullen wij moeten opmerken, dat elk stukje, dat in de cosmos optreedt, heeft moeten bestaan binnen die cosmos, omdat ze alleen zo werkelijk alomvattend kon zijn. Het begrip voor dit deelgenootschap in het grote maakt het ons mogelijk afstand te doen van vele wetten, van vele regels, van vele opvattingen, die ons bezwaard hebben en die ons het feitelijk onszelf-zijn onmogelijk hebben gemaakt.

Er wordt in de esoterie steeds aangedrongen op het kennen van uzelve. In de vorige les heb ik dit reeds aangestipt. Dit jezelve kennen kan niet wetenschappelijk zijn. Er is geen mens in staat om volledige zelf-analyse door te voeren. Er is geen mens in staat alle zelfbedrog te ver-

mijden. Men kan van uit de omgeving een redelijk beeld krijgen omtrent zijn werkelijke betekenis en waarde voor die omgeving; en in deze relatieve verhouding is een zekere zelfkennis mogelijk, maar verder gaat het niet. Wij kunnen echter door onszelf voortdurend te beleven toch een heel eind komen. Het uzelf beleven betekent niet alleen maar aan uzelf denken, maar aan uzelf denken als deel van het organisch geheel (cosmos). Deel zijn van het grote en in dit grote uw eigen betekenis hebben, al weet u dat misschien ook niet. Hierdoor voelt u aan, dat er banden bestaan tussen u en vele dingen rond u. De betekenis, die bepaalde voorwerpen, kunstwaarden, mensen e.d. voor u hebben gekregen, worden duidelijker. Zij behoren klaarblijkelijk tot een u begrenzend deel van de cosmische waarde. Er bestaat een zekere psychische band tussen u en hetgeen u sympathiek is. Dit begrip alleen maakt het u mogelijk om op meer juiste wijze te kiezen. Want als u reageert op uw sympathieën als een deel van goddelijke geaardheid of cosmische geaardheid, zult u dit ook zeker doen t.o.v. uw antipathieën. U zult erkennen, dat al hetgeen u antipathiek is en strijdig is met u, niet voortkomt uit een demonisch iets maar deel is van het Goddelijke, doch niet begrensd door uw vermogen of wezen.

Men zegt wel eens: "Datgene wat de boer niet kent, lust hij ook niet." Ik geloof dat dit bij mensen in zeer vele gevallen waar is, juist t.o.v. die cosmische wereld. Wanneer wij nl. t.o.v. de cosmos voortdurend zeggen: "Alleen wat wij kennen of menen te weten is goed en is juist," dan kunnen wij er onmiddellijk achteraan voegen: "Wij zullen nooit in staat zijn een cosmische harmonie in onszelf te scheppen." Pas wanneer wij de éénheid met de cosmos als een noodzaak gaan gevoelen en tevens begrijpen, dat onze eigen onvolledigheid een bepaalde reeks van verschijnselen binnen die cosmos voor ons minder aanvaardbaar maakt, zullen wij - levend aan de hand van hetgeen wij bezitten, maar waarderend hetgeen ook buiten ons besef bestaat - de cosmische harmonie voor onszelf verwerklijken.

Cosmische harmonie omvat meer dan alleen maar het accepteren van de stoffelijke waarden of de filosofische waarden. We zullen zelfs een stap verder moeten gaan en moeten zeggen, dat een groot gedeelte van de geestelijke waarden voor ons noodzakelijk is bij elke cosmische beleving. Dat als gevolg daarvan ons bewustzijn op elk cosmisch peil afzonderlijk zal ontplooiën en overal mede deelhebben aan het geheel. Het resultaat is, dat de beïnvloeding van onze geest (wanneer wij in de stof leven van uit de stof of van uit ons laagste voertuig) altijd een zeer grote rol speelt in de wijze, waarop wij een praktische bewustwording kunnen verwerklijken. Daarbij gelden ook weer in de eerste plaats enkele regels.

Ten eerste: Onthoud steeds, dat al hetgeen u doet weerkaatst wordt op velerlei terrein. Elke daad die u stelt kan worden vergeleken met een bal die u werpt, waarvan u wel ongeveer de baan hebt bestemd maar zelden in staat bent met volledige zekerheid het punt van treffen en de verdere werking geheel te verklaren. Beperk u daarom in de stof, als het nodig is; doch indien ge meent dat ge met een veelheid van daden het resultaat kunt krijgen, dat met een enkele daad niet bereikt kan worden, schroom dan niet deze veelheid van daden te stellen. Weet dat het voor u stoffelijk belangrijk is voldoende impulsen naar de geest te zenden, omdat u alleen met deze verzadiging van het niet-stoffelijk deel der psyche uw innerlijk evenwicht zult kunnen handhaven en uzelf een voortdurende groei kunt verzekeren. Zeg niet dat deze dingen strijdig zijn met wetten, met geboden, met gezond verstand of iets anders. Er zijn tijden, dat een voortdurend streven en pogen voor ons noodzakelijk zal blijken, omdat wij alleen daarin een voldoende eenheid met de geest krijgen. En die eenheid met de geest betekent gelijktijdig groter contact met de werkelijkheid, met de cosmos. De mens, die één wil worden met de cosmos, zal dit ook moeten doen aan de hand van bewust-gerichte daden, die in zijn overwegingen niet alleen stoffelijke maar daarnaast ook geestelijke resultaten hebben.

Elke vergissing, die optreedt als gevolg daarvan, kan worden verwaarloosd, omdat van uit de geest automatisch correctie optreedt, terwijl ook oorzaak en gevolg een verdere aanvulling van de nodige ervaring verzekeren.

Ten tweede: Het zoeken naar levensinhoud geschiedt ook van bovenuit. Dat wil zeggen dat niet alleen het bewustzijn van uit de stof reikt tot de geest, maar omgekeerd de geest van uit haar vele verschillende vlakken van vermogen en ervaring reikt naar de stof. Dit heeft voor de nuchtere mens verwarrende werkingen. Er zijn nl. factoren, die niet te definiëren zijn als onderbewustzijn, die niet kunnen worden teruggebracht tot zuiver stoffelijke eigenschappen en die toch voortdurend het gehele leven en wezen blijven beïnvloeden. Hier zullen misvattingen kunnen ontstaan, tenzij wij ons steeds voorbereiden op het gebruiken van grotere cosmische wetten en krachten. Wij houden daarbij rekening met het feit, dat zekere grondregels kunnen gelden voor elke sfeer en die toch in de stof nog begrijpelijk en toepasselijk zijn. De regels, waar het hier om gaat, zal ik u zo dadelijk geven.

Ten derde: Ongeacht de wijze, waarop wij in de cosmos bestaan, heeft ons bestaan t.o.v. anderen altijd een doel. Of wij goed handelen of kwaad volgens eigen inzichten maakt daarbij niets uit. Wij zullen beantwoorden aan de werkelijke cosmische inhoud, of wij willen of niet. Het gevolg is, dat een groot gedeelte van ons streven en leven hoofdzakelijk wordt bepaald door de wijze, waarop wijzelf de wereld bezien en zelf onze daden - qua intentie vooral! - stellen. Laat ons nooit stellen, dat een mens of een geest door het nalaten of het stellen van een daad iets kan veranderen in de eeuwigheid. Dit is onmogelijk. Het gevolg is, dat wij voor de cosmische harmonie ons niet behoeven te bekommeren omtrent de resultaten van onze daden, maar zoveel te meer ons zullen moeten bekommeren om de intentie, waarmee ze worden gesteld en de inhoud en ervaring, die ze voor onszelf leveren. Gezien het feit, dat de mens in de cosmos onderworpen is aan wetten, die op alle vlakken gelijk bestaan, is het redelijk aan te nemen, dat de mens, die deze waarden voortdurend mee verwerkt in zijn beschouwing van het verleden of zijn verwachtingen voor de toekomst, hierdoor een juistere richting in het leven zal vinden, minder weerstanden zal ondergaan en voor zichzelf tot een prettiger, een gelukkiger leven komt, waarin gelijktijdig grotere cosmische en bewustwordingswaarden zijn opgenomen. Gezien het feit, dat wij hier de praktijk van de bewustwording trachten te bevorderen, noem ik deze waarden kort achtereen:

a. Oorzaak en gevolg zijn in God te allen tijde nul. Zij heffen nl. in de loop van de keten elkaar op. De wijze waarop oorzaak en gevolg zich afspelen is onbelangrijk; echter is belangrijk dat bij een bewust ondergaan van oorzaken en gevolgen voortdurend wordt gerealiseerd, dat zij op zichzelf tot niets voeren.

b. In de cosmos is de mens niet de speelbal van onbekende krachten. Hij is een deel van een sterk omgrensd bewustzijn, dat in zich uiting geeft binnen een bepaald gebied van het Al aan het totaal van de cosmische werking in de goddelijke krachten. Waar wij niet in staat zijn buiten deze persoonlijkheid of boven deze persoonlijkheid uit te gaan, zullen wij moeten volstaan met het volledig ondergaan van dit deelbewustzijn en alle daaruit voortvloeiende gevolgen. Hoe meer wij trachten onze harmonie met de cosmos uit te drukken in een harmonie met dat deel van de cosmos waartoe wij in feite menen of gevoelen te behoren, hoe eenvoudiger het ons zal worden een groot gedeelte van de cosmische waarden te beheersen; terwijl daarnaast andere waarden van hogere origine door ons kunnen worden ondergaan zonder de grote weerstand, die ze anders in ons wekken.

c. We dienen ons te realiseren, dat een voortdurend evenwicht ook in ons eigen "ik" moet blijven heersen. Elke evenwichtsverstoring, die

wij tijdelijk ondergaan, is slechts een zeer kleine en geringe verandering, die nooit blijvend is. Indien wij de natuurlijke krachten en de cosmische waarden in ons hun gang laten gaan, zullen wij steeds weer een toestand van evenwicht vinden. Het is ons voortdurend zelf ingrijpen in deze natuurlijke gang van zaken, dat een verstoring van evenwicht tot stand brengt. Elke verstoring van evenwicht echter betekent krachtverlies. Hoe meer wij trachten onze eigen visie t.o.v. het cosmische te laten prevaleren boven de cosmische werkelijkheid, zoals ze in ons is geopenbaard, hoe groter ons verlies aan krachten, hoe minder onze innerlijke vrede en hoe minder het resultaat van de bewustwording.

d. Uitgaande van het standpunt dat de stofmens slechts van uit zijn eigen bewustzijn de cosmos kan benaderen, moeten wij stellen dat elke reeks van voorstellingen, die niet gebaseerd is op stoffelijke of redelijke waarden, weinig of geen zin heeft. Het beredeneren van abstracte waarden kan voor ons alleen betekenis hebben, indien deze abstracte waarden kunnen worden gebruikt om een voor ons kenbaar en begrijpelijk verschijnsel te verklaren, te illustreren of zelfs daartoe te kunnen worden herleid. Het heeft geen zin boven eigen wereld uit te gaan; want zolang het punt van bewustwording is gelegen in een bepaalde sfeer, is deze sfeer de enige wereld, waarin ervaringen kunnen worden ondergaan en de wet van oorzaak en gevolg kenbaar wordt. In alle andere gebieden zal ze wel bestaan, maar voor ons niet kenbaar of erfahrbaar zijn. Het kiezen van een ander dan ons eigen niveau en vlak om daarin te beleven, betekent dus het uitschakelen van voor ons noodzakelijke ervaringen, het opwerpen van reeksen reacties, die niet passen bij het huidig leven en daardoor steeds grotere schade veroorzaken.

e. Realiseer u dat alle wetten, die bestaan en gekend kunnen worden op aarde, slechts specialisatie en afleiding zijn van grote cosmische wetten. Elke regel, die op natuurlijke gronden hier op aarde bestaat en stoffelijk erkend kan worden, kan worden geïnterpreteerd als gelijk werkzaam in alle andere gebieden, die voorstelbaar zijn. Een regel, die hier geldt, geldt in de hemel en in de hel. De wijze, waarop die wereld bestaat, betekent echter wel dat de uitwerking van de regel daarin een andere kan zijn. Het is op aarde niet belangrijk de uitwerkingen in andere werelden te overwegen; wel echter te erkennen, welke werkingen in onze eigen wereld plaatsvinden.

In het zoeken naar een hoger bewustzijn zal de mens geneigd zijn de in hem verborgen mogelijkheden tot para-normale waarnemingen te ontwikkelen. Hij vergeet daarbij heel vaak, dat de uitbreiding van bewustzijn voortdurend bepalend zal zijn voor het gebied, dat door het gehele "ik" kan worden beleefd en waargenomen. Uitbreiding van bewustzijn impliceert ontwikkeling van kwaliteiten. Datgene wat para-normaal wordt genoemd, wordt dan normaal. Wanneer wij echter streven naar de ontwikkeling van een bepaalde of enkele para-normale eigenschappen met uitsluiting van verdere bewustwording, dan zal daardoor een onevenwichtigheid ontstaan, die voor de buitenwereld geen betekenis heeft, maar voor onszelf een sterke terugval in bewustzijn inhoudt en vooral een aanmerkelijke vermindering van feitelijke harmonie. Met deze paar punten kunt u ongetwijfeld weer iets doen. U kunt ze overwegen en eens kijken in hoeverre uzelf misschien u te buitengaats aan waarden, die liggen boven het normale, voor u toegankelijke niveau.

Praktijk. Een vorige maal heb ik u enkele kleine middelen gegeven om het onderbewustzijn te laten werken. Er zijn echter binnen dit onderbewustzijn vaak ook geestelijke of bovenbewuste waarden verborgen. Om deze actief te maken kunnen we ook weer gebruik maken van enkele ezelsbruggetjes. De eerste daarvan is dit:

Wanneer ik een probleem heb en ik denk daar intens over na, terwijl ik daarna probeer mij van het probleem te bevrijden (desnoods door mij met

iets anders bezig te houden), zal het - indien ik er intens genoeg mee bezig ben geweest - terugkeren en wel met een volledige aanvulling van alle waarden, die in mij aanwezig waren plus alle waarden, die ik eventueel door mijn afstemming heb beroerd. Wanneer ik van uit de cosmos of zelfs van uit Godzelve een antwoord verwacht en ik blijf daar nadrukkelijk op wachten, zal ik het niet horen. Mijn concentratie is te groot, ik belet eenvoudig onderbewuste en minder belangrijke waarden of minder krachtige waarden zich binnen de rede te manifesteren. Heeft u problemen, waar u ernstig over moet nadenken, dan zou ik u de volgende raad willen geven: Neemt u een boek dat u interesseert, een orkestwerk waar u bijzonder graag naar luistert of iets anders. Denk eerst intens over uw probleem na, besteed daar desnoods 10 tot 15 minuten aan om het voor uzelf volkomen te omschrijven. Zoek echter niet naar een oplossing op een wanhopige wijze; stel voor uzelve slechts vast waar de oplossingen, die u kent, eventueel te kort schieten. Ga daarna een half uur of een uur lezen, luisteren, kortom ontspan u. Breek daarna dit vermaak af en tracht een ogenblikje stil te zijn, rustig te zijn en u zult bemerken dat de waarden, die u kunt oplossen van uw probleem terugkeren - nu echter in gewijzigde vorm. Dit heeft een groot voordeel boven de slaap-oplossing, waar de oplossing van problemen in de droom en in de slaap vaak onvullender is, dan men zich in die slaaptoestand realiseert. De oplossingen, die zo worden verkregen echter, kunnen onmiddellijk aan een redelijke controle worden onderworpen en geschikt worden gemaakt voor een toepassing.

We kunnen natuurlijk zeggen: "Ja, maar God en de cosmische waarden kunnen zo zonder meer in ons werken." Dat is wel waar. Maar het ellendige is, dat wij maar een klein deel zijn van het organisme. En zolang wij ons bepalen tot onze eigen functie en weigeren een wisselwerking te vertonen met het totaal van onze omgeving, kunnen we niets bereiken. Om die wisselwerking tot stand te brengen, moet er een tijdelijk verlies zijn van eigen persoonlijkheid. Er bestaan honderd en één methoden om het onderbewustzijn te prikkelen. Veel van hetgeen voor bijgeloof wordt uitgekretend, heeft daar middellijk of onmiddellijk iets mee te maken. Wij voor onszelf willen natuurlijk niet graag bijgelovig zijn of lijken. Wij zullen dus vaak de gebruikelijke waarden terzijde stellen. Maar we zullen toch voor onszelf soms gebruik gaan maken van orakelwerk. Een orakelwerk is de meest eenvoudige vorm van kaartleggen. Het is niet mijn bedoeling, mijne toehoorders en lezers, van u kaartleggers en kaartlegsters te maken, maar wel om u iets te verklaren van de techniek, die daaraan verbonden zit en u duidelijk te maken hoe dit te gebruiken. Een werkelijke kaartlegger of -legster interpreteert niet aan de hand van aangeleerde waarden de kaarten en hun onderlinge relatie. Hij of zij zal tijdens het leggen aan de kaarten vaak willekeurige betekenissen en waarden toekennen, die op dat ogenblik opkomen. Hier is sprake van een harmonische werking. Het eigen voorstellingsleven plus het z.g. toeval brengen samen een veel groter contact met de cosmos tot stand dan het streng gereglementeerde en dus bekrompen redelijke denken. Het gevolg is, dat tijdens het z.g. kaartleggen - indien men tenminste de moed heeft onmiddellijk zijn gedachten uit te spreken - heel vaak flarden van toekomstige mogelijkheden, van in het verleden bestaande werkelijkheid, maar ook van invloeden, die voor ons belangrijk zijn, tot uiting komen. Wij willen natuurlijk voor onszelf daar soms gebruik van maken. Wij doen dat dan op een heel eenvoudige manier. Wij nemen een willekeurig stel kaarten (het mag kwartet, het mag wat anders zijn); wij gaan die dingen uitleggen, desnoods met de rug naar boven en wij gaan voor onszelf aan die kaarten een verhouding toekennen. Wij gaan proberen voor onszelf in de kaart te kijken. We stellen daarbij een bepaald probleem of een bepaalde persoon in het middelpunt en wij gaan daarover praten. Maar wij gaan niet overwegen of zo'n gedachte redelijk is en we haar kunnen aanpassen. We spreken haar uit. Het gevolg zal zijn dat de bevalsfactor, die in de val van onze kaarten,

het leggen van een patroon enz., verborgen zit, het ons mogelijk zal maken door het keren van kaarten op willekeurige wijze, dan wel het beschouwen van samenhangen op een even willekeurige wijze, een aantal associaties en ideeën op te doen, die ons duidelijker maken welke cosmische relaties kunnen bestaan. Wij mogen niet vergeten, dat het toeval (dat werkelijk bestaat in de zin dat er een zeer groot aantal mogelijkheden zijn) toch weer beheerst wordt door harmonieën en cycli. Eenvoudig kan het zo worden uitgedrukt:

Op het ogenblik dat tendens a. bestaat in de wereld, zullen bij het kaartleggen regelmatig een heer en een vrouw in elkaars nabijheid vallen. De omgeving kan veranderen, maar die twee blijven elkaar trouw. Dit is dus een aanduiding van een relatie tussen twee waarden, die wij daar willekeurig aan toekennen. Maar dit toekennen komt eveneens uit impuls a. voort. Dat wil zeggen dat onze reactie op cyclus a. hier wordt uitgedrukt in een relatie tot twee kaarten. Komt echter cyclus b., dan blijkt plotseling de heer een boer geworden te zijn. Het gevolg is dus, dat de verandering van relatie het nodig maakt om bij de ene hoofdwaarde een tweede intuïtieve waarde aan te voeren. En zo vreemd als het u zal klinken, zal de associatie bijna maar niet volkomen zijn. Het gevolg is, dat andere gedachten zich ontwikkelen en wij komen tot een andere reeks van stimulansen. Deze vorm van kaartleggen mag nooit worden gebruikt voor zuivere prognosen. Zij kan slechts worden gebruikt om ons de verhoudingen tussen ons en de ons omringende cosmische waarden uit verschillende werelden en sferen zowel als uit de eigen wereld te realiseren.

Een ander klein trucje, dat misschien minder omslachtig is, is een doodgewoon telproces. U bent vaak niet in staat om te besluiten. U staat voor een keuze en u weet niet, wat u wilt doen. Besluit dan dat u bij een even aantal lucifers b.v. in uw doosje daad a. zult stellen, bij een oneven aantal daad b. Wanneer u geteld hebt, zult u zich aan de uitspraak van dit orakel niet houden, maar u zult - doordat u uzelf een bepaalde handeling hebt opgelegd - tot een psychisch gedwongen keuze komen. U zult uw eigen daadkracht daardoor aanmerkelijk vergroten en onnodige tweestrijd kunnen voorkomen. Zelfs het kruis-en-muntsysteem is daarvoor bruikbaar. Alleen zien wij bij het kruis-en-muntsysteem heel vaak optreden, dat men vals speelt om al vast de uitslag te krijgen, die men hebben wil, waarna men op grond van deze valsheid dan weer aarzelt datgene te doen, wat men ten slotte toch zal volbrengen.

Toevalsfactoren zijn in de cosmos van buitengewoon groot belang en u zult goed moeten onthouden dat de schijnbare toevalligheden rond u een vast patroon vormen. Dat patroon mag voor u misschien niet harmonisch lijken, maar het is noodzakelijk voor de cosmische harmonie. Het beantwoordt aan de reeks van invloeden, die op het ogenblik hier voor u merkbaar zijn en die deel uitmaken van een totale cosmische reeks van invloeden, die u ten slotte zult doorlopen. Wij hebben echter onze eigen reactie en onze eigen bewustwordingsgang. Daaraan kunnen wij niet ontkomen. Wanneer wij een toevalsfactor accepteren ter beslissing, blijkt dat wij deze automatisch corrigeren, wanneer ze ons niet ligt, niet in overeenstemming is met ons eigen wezen. Voorbeeld:

U bent een keer erg moe en dorstig en u zegt: "Het eerstvolgende café dat ik tegenkom ga ik binnen." Ik durf met u te wedden, dat u er drie of vier voorbij zult lopen, omdat ze u niet passen. Het is uw stijl niet, u moet er één hebben, die er zó uit ziet. U had dat oorspronkelijk ook misschien wel geweten, maar door uw zoeken, de toevalsfactor die u uzelve hebt gesteld, bent u geneigd scherper op te letten, beter te oordelen en zult u dus eindelijk uw dorst meestal op aangename wijze kunnen lessen. Gebruikmaken hiervan is energiebesparing. En energiebesparing betekent: grotere kracht hebben om te beleven en dus te werken.

Een trucje, dat niet voor iedereen bruikbaar is maar alleen voor

diegenen, die de kunst van luisteren naar minder stoffelijke waarden kennen, is dit: Sluit de oren of één van beide oren af door een lichte druk aan de bovenkant van dat kleine middenstukje in de schelp. Er ontstaat een ruisen. Het is het ruisen van het bloed, dat u hoort. Het is dus definitief geen geluid, dat onmiddellijk uit een andere sfeer stamt. Wat echter wel gebeurt is, dat wanneer u intens luistert daarin woorden voorkomen. Ook hier is een zekere droomstimulans. Met echter dit verschil: dat - mits u steeds u realiseert waaruit de stemmen en geluiden komen (uw bewustzijn gestimuleerd door een zeker ruisen van het bloed) - door u op den duur ook niet-eigen waarden worden gehoord. Op deze wijze is het mogelijk bepaalde telepathische vermogens te stimuleren. Het zal op den duur ook mogelijk zijn op deze wijze een eerste begin te krijgen van contact met geesten en meesters. Onthoudt u echter daarbij weer het volgende: geen enkel contact - alleen op deze wijze verkregen - kan juist of betrouwbaar zijn. Wanneer u een werkelijk contact verkrijgt langs deze weg, gaat de stem die u hoort uit het ruisen over tot een spreken, dat in het hoofd galmt. U hoort het werkelijk in uw schedel. Het opheffen van de druk maakt geen verschil uit. Hetgeen wordt gezegd en gesproken moet worden verwerkt en op eigen wijze gebruikt en aangewend, maar nooit zonder meer gehoorzaamd! Het is een trucje, dat vooral voor degenen, die een latente, maar toch aanwezige helderhorendheid bezitten, soms een aanmerkelijke versnelling van ontwikkeling geeft.

Een ander punt is voor degenen, die een vlaag van helderziendheid hebben zo nu en dan, maar nooit precies kunnen zien, wat zich eigenlijk voordoet. Hierbij moet u weer onthouden: Wanneer u bepaalde dingen ziet, die niet behoren tot het normale gezichtsvermogen, zal elk veranderen van het thans in het blikveld liggende een sterke reeks van stoffelijke impulsen betekenen, waardoor het beeld verdwijnt. Wanneer men een dergelijke invloed waarneemt, is het verstandig om eenvoudig te zien en langzaam de ogen te sluiten of te sluiëren met de oogharen. Daardoor ontstaat inderdaad een andere gevoeligheid van de pupil, zodat ook de invloed van buitenaf enigszins verandert, terwijl eventueel geestelijk opgevangen beelden of illusies visuele illusies aan de hand van geestelijke impulsen) duidelijker kenbaar worden. Op deze wijze zult u op den duur leren meer te begrijpen, wat er zich rond u beweegt. Laat u nooit leiden door deze beelden, neem ze nooit voor een onomstotelijke waarheid aan, maar gebruik de associaties, die u daarbij hebt, wederom om uw eigen relaties t.o.v. zowel uw eigen wereld als andere werelden duidelijker te stellen in uzelf.

Dat zijn dan een paar ezelsbruggetjes, die erg aan de kant van de bijgelovigheid liggen, maar die toch het voordeel hebben bepaalde onderbewuste en zelfs geestelijke waarden actief te maken. Onthoudt u dat deze gegevens niet voor het z.g. ernstige gebruik ten bate van anderen worden verstrekt, doch alleen voor proefnemingen met uzelve, waardoor u voor uzelf tot een snellere beslissing kunt komen, uzelve dus energie kunt sparen, dan wel invloeden kunt erkennen van stoffelijke en buitenstoffelijke geaardheid.

NOOT.

Mijn opmerkingen t.a.v. oorzaak en gevolg en de wijze, waarop deze moeten worden gezien, zijn klaarblijkelijk niet duidelijk genoeg geweest. In antwoord op een daarover gestelde vraag merk ik dan alsnog het volgende op:

Mijn mening hieromtrent berustte op de werkingen naar buiten toe. Oorzaak en gevolg in uzelf kunt u niet ontkomen, al zou u het willen. Elk gevolg dat u persoonlijk betreft, heeft voor u zijn uitwerkingen en dus zijn bewustzijnswaarden, terwijl het mede oorzakelijk is voor nieuwe mogelijkheden. Er zijn echter zeer veel mensen, die zich bezighouden met

de gevolgen van hun handelingen of daden voor anderen, terwijl ze daarop verder geen enkele invloed hebben. Ik meende voldoende duidelijk geweest te zijn, maar vul hier dus nogmaals uitdrukkelijk aan: het heeft geen enkele zin zich in verleden of toekomst te bekommeren over uitwerkingen van eigen handelingen t.o.v. anderen, in zoverre deze niet binnen de onmiddellijke beheersing van het nu vallen. Wat geweest is, is geweest. Onze eigen ervaring nemen we daarvan mee. Wij behoeven ons echter dan niet verder te bekommeren over anderen door te zeggen: "Wij hebben schuld aan hun ongeluk," of: "Zij hebben hun geluk alleen aan ons te danken." Men vergeet in dat geval nl. dat in de cosmos niets in feite door ons geleid of veranderd kan worden. Zouden wij dit niet hebben gedaan, dan zou het op een andere wijze bereikt worden zijn en zou misschien uiterlijk een kleine variant ontstaan zijn, met echter hetzelfde eindresultaat wat betreft de mensen buiten ons. Voor onszelf geldt precies hetzelfde. De invloeden, die ons van buitenaf beroeren, zouden door de intentie van anderen ongetwijfeld licht kunnen worden gewijzigd; het eindresultaat voor onszelf blijft echter gelijk. Het is onze persoonlijke verwerking van deze dingen, die belangrijk is; niet de invloeden, die wijzelf scheppen of die anderen t.o.v. ons scheppen.

-:-

SLAVERNIJ OF VRIJHEID.

Derde Les.

Bij al hetgeen ons voortdurend in het leven boeit, staan wij voor een grens, die wij weigeren of vrezen te overschrijden. Deze grenzen zijn vaak imaginair getrokken. Wij zijn in vele gevallen het slaafje van onze gewoonten, wij zijn gebonden door dingen, waarvan we zelf de waardeloosheid wel degelijk beseffen. Voor onze bewustwording is de erkenning hiervan niet voldoende. Wanneer wij weten dat een bepaalde angst of inhibitie onredelijk is, strijdig is met de werkelijke bewustzijnswaarden, dan zullen wij moeten trachten die te overwinnen. Vrijheid kunnen wij echter slechts verkrijgen, wanneer wij onszelf grenzen opleggen, die voortkomen uit ons eigen wezen. U zult zeggen: "Maar in ons wezen bestaan toch zoveel waanvoorstellingen en onvolledigheden." Dat is juist. Wij gaan echter uit van het standpunt, dat in het totaal van de cosmos de goddelijke Kracht volledig Zijn eigen Wezen heeft uitgedrukt, ook binnen u. Datgene van het goddelijk Wezen, dat erkend wordt door u, zal betekenen dat in u een reeks van grenzen bestaan, die niet voortvloeien alleen maar uit een opvoeding, uit een stoffelijke geaardheid of zelfs een geestelijke ervaring, maar uit een eigen erkennen van absolute waarden. Een aanvaarden van deze absolute waarden en de daaruit voortvloeiende verplichtingen is noodzakelijk. Even noodzakelijk echter is het ons niet te laten binden door krachten, die met het waarlijk Goddelijke niet in verband staan. De mens dient vrij te zijn. Hoe groter zijn vrijheid is, die hij ook lichamelijk gebruikt, hoe groter de mogelijkheid, dat hij geestelijk komt tot een steeds intenser beleven van andere impulsen, zodat zijn wereld niet in twee werelden uiteen valt, maar steeds groter wordt en steeds meer verschillende factoren omvat. Het omvatten van steeds meer factoren en de daarmee gepaard gaande vergroting van bewustzijnswaarden betekent een vergroting van krachten en vermogens. Deze vermogens kunnen we alleen gebruiken, wanneer wij de goddelijke Kracht in ons beseffen en de goddelijke waarheid in onszelf trachten te realiseren. Elk trachten om van uit onszelfen tégen de cosmos in krachten van ons-

zelf of anderen te gebruiken, moeten immers uitlopen op een mislukking.

We moeten dus begrijpen: wij mogen nooit de slaaf zijn van gewoonten, hoe moeilijk het ook is. Er zijn bepaalde gewoontevormingen, die meer lichamelijk zijn en daarbij vaak storend. Het is goed deze zo nu en dan te overwinnen. Wanneer u werkelijk verslaafd bent aan roken, wen u aan om b.v. één dag in de week (desnoods twee dagen in de maand) niet te roken. Wanneer u gaarne en veel drinkt, drink één dag alleen zuiver water. Wanneer u gewend bent veel te eten, gewen u aan één dag alleen te leven van eventueel gesuikerde vruchtensappen en vruchten. Dit komt u niet alleen lichamelijk ten goede, maar helpt u vooral een steeds grotere beheersing te verwerven. Het doet u inzien dat op een gegeven ogenblik banden gebroken mogen, kunnen en moeten worden, die door het steeds handhaven van hetzelfde levenstempo en hetzelfde levenspeil in u ontstonden. Verder moet u onthouden dat elke gewoonte schadelijk is, niet alleen de z.g. slechte gewoonten. Wanneer u altijd buitengewoon braaf en buitengewoon ernstig bent, is dat even schadelijk als wanneer u altijd lichtzinnig bent. Wanneer u altijd u bezighoudt met geestelijke zaken is dat even erg, als wanneer u er nooit aan denkt. U wordt dan slaaf van een bepaalde leefwijze. U gaat op een gegeven ogenblik zeggen: "Dit mag en zal ik niet aanvaarden, zien of mooi vinden, want dit strookt immers niet met het hooggeestelijke plan, waarop ik wil leven."

U zult zeggen: "Maar dit is toch dwaasheid, want er zijn zoveel ernstiger dingen in het leven." Onthoudt u goed: dat kan niet. Wij moeten elke gewoonte weten te breken, wij moeten meester zijn over onszelf.

Waaruit de slavernij van de mens over het algemeen is opgebouwd? Kort ontleed uit de volgende factoren: In de eerste plaats natuurlijk de wereld, waartoe u behoort en de daarin geldende wetten. Een dergelijke slavernij is echter zeer beperkt. Daarnaast echter de valse voorstellingen, die u van uzelf wilt bouwen t.o.v. anderen. De foutieve gedachtengangen, waarbij u zich vasthoudt aan beperkte waarheden en bewust weigert iets anders te accepteren, uit angst dat het u te lastig zou worden.

In de tweede plaats de gewoontevorming, waarbij men meer let op de prikkels, die men ondergaat of het zich verweren tegen de moeite, die het kost om tijdelijk of voorgoed een andere richting in te slaan. In feite zijn het allemaal gewoonten. Soms zijn het gewoonten, die u van kind af aan zijn ingeprent, beter gezegd: opgedrongen. U hebt b.v. geleerd, dat iemand die met lichte kousen loopt zondig is. Dit is iets wat inderdaad gebeurt. Wanneer je nu beseft dat het onzin is, zul je lichte kousen gaan dragen, natuurlijk. Maar de grote kunst is dan op zijn tijd toch die donkere kousen ook te willen dragen, waar het niet noodzakelijk is eigen onafhankelijkheid voortdurend t.o.v. het geleerde te openbaren, waarmee immers een even grote eenzijdigheid naar andere zijde ontstaat.

Wij zijn vaak gewend onze eigen zienswijze in de wereld aan anderen op te leggen en daar groeit al heel gauw een soort dictatoriaal gedrag uit. Er zijn tijden, dat wij voor een ander mens aansprakelijk zijn. Er zijn tijden, dat wij voor een ander móéten denken en voor een ander móéten zorgen. Maar wij mogen nooit zeggen: "Dit is naar mijn idee goed en daaraan heb je je nu maar te houden." Wij mogen nooit zeggen: "Dat is nu het enig juiste." Wij moeten proberen alleen op de punten waar het onvermijdelijk is, ons gezag t.o.v. anderen te doen gelden; verder echter voortdurend de ander vooral te volgen in zijn eigen gedachten, zijn eigen reacties en door deze wisselwerking voorkomen, dat wij onze wereld beheersen of door die wereld beheerst worden.

U zult zeggen: Wat heeft dit alles te maken met praktische bewustwording, wat heeft dit te maken met de cosmische harmonieën, wat heeft dit te maken met de harmonie, waarnaar wij zoeken? Ik zal het u vertellen. Wanneer wij willen ingaan op de grote, de goddelijke en cosmische waarden, die rond ons zijn, dan kunnen wij dat nooit op een eenzijdige manier doen.

En toch zijn wijzelf eenzijdig. Wij zijn geneigd tot een steeds grotere eenzijdigheid, omdat het ons gemakkelijker is ons te houden aan eenmaal ingewortelde begrippen en gewoonten, dan voortdurend open te staan voor vernieuwing. Het gevolg is, dat wij bewust veranderingen moeten accepteren, bewust ook deze acceptatie van verandering tijdelijk moeten beperken. Wanneer wij de verandering als een gewoonte aanvaardden, is ze waardeloos geworden. Op het ogenblik echter dat wij weten, dat op dit ogenblik voor ons vasthoudendheid noodzakelijk is, dat hiér een gewoonte moet worden gebroken, dat ze dáár echter kan worden getolereerd, krijgen wij een flexibiliteit van handelen en van denken, die het ons mogelijk maakt elk aanvoelen van de goddelijke waarden op de juiste wijze te beantwoorden. Wij zullen dan niet alleen de slavenketenen afgooien door het meesterschap over onszelf, maar wij zullen ook de ware vrijheid gewinnen; nl. de vrijheid, die is gelegen in het voortdurend ons aanpassen aan veranderingen van cosmische geaardheid, die ons bereiken. En hieruit kan het bewustzijn zoveel leren. De aanpassing aan de cosmos - die voor ons toch eigenlijk een wens en een noodzaak tegelijk is, want het is onze wil, wij kunnen niet anders - betekent voor ons een bevrijding niet alleen van de wetten van anderen maar vooral van onszelf. Wij worden meer en meer actieve factoren. Zeer actieve factoren zelfs in het bestel van onze eigen wereld en alle werelden, die daarmee in contact zijn. Wij gaan steeds meer achter de schijnbare waarden een concrete waarheid erkennen. De wijze waarop en de mogelijkheden tot bereiking hiervan zal ik een volgende maal verder met u bespreken.

-:-

ACHTERGRONDEN VAN TOEVALSFACTOREN IN DE MENSELIJKE PSYCHÉ.

Wanneer de mens zegt, dat er een toeval is, realiseert hij zich al te weinig, dat hij door zijn eigen beslissingen over het algemeen uitmaakt, hoe schijnbaar of reëel toevallige factoren rond hem worden gegroepeerd en voor hem betekenis krijgen. Uitgaande van het feit, dat er bepaalde cosmische cycli bestaan, o.a. vitaliteitscycli in de mens, die met een op- en afgang van enkele weken met de maancyclus kunnen worden vergeleken, terwijl daarnaast een ongeveer 3-daagse cyclus bestaat van top tot top, kunnen wij wel rekenen, dat hier de aan de mens ingeschapen cyclische verschijnselen plus zijn leeftijd plus zijn denkgewoonten in feite selectief zullen werken t.o.v. alles, wat toeval heet. Hierbij werkt natuurlijk het onderbewustzijn voor een groot deel mee, maar zeer belangrijk is dat het redelijke of bewuste denken aanmerkelijke vervormingen ondergaat door voornoemde factoren. Een reactie, die volkomen redelijk en verstandelijk beredeneerd wordt, zal in een dieptepunt van energie een geheel andere zijn dan op een hoogtepunt van energie. Onwillekeurig past de mens zich nl. geheel aan bij de conditie, waarin hij zich gevoelt en de mogelijkheden, die hij bezit. Ik laat hier het z.g. wensleven buiten beschouwing, waar dit vaak op grond van herinneringswaarden of zelfs uit andere bronnen stammende waarden een reeks van dromen opbouwt, die niet met het "ik" samenhangen. Het gaat hier echter om de daadverwerkelijking en de redelijke verklaring daarvoor.

De zon maakt eveneens een reeks van cyclische verschijnselen door, die op de lichtelectriciteit, het aardmagnetisch veld en daarmee ook op de menselijke gesteldheid en geaardheid een zekere invloed uitoefenen. Er worden lichamelijke condities geschapen, die o.a. door verandering

van de eigen spanning en reactiemogelijkheid in het zenuwstelsel voor het denken een groot aantal verschillen maakt. Deze verschillen worden over het algemeen niet geheel bewust genoteerd, maar zullen in elke rationalisatie binnen het bewuste denken wel mede verwerkt zijn. Ik wil u b.v. wijzen op het feit, dat u bij uw handelingen en besluiten vaak in zeer sterke mate wordt beïnvloed door het weer. Dat is niet alleen de vraag of het regent of droog is, maar heel vaak is daarbij zeer belangrijk: a. de lichtsterkte, die door u kan worden waargenomen; b. de temperatuur.

Typisch is dat de grootste activiteit van de mens bereikt wordt bij temperaturen - voor uw eigen gebied dus en uw eigen ras - liggende tussen de 17 en 14 graden celsius. Deze temperatuur stimuleert activiteit en stimuleert gelijktijdig een betrekkelijk rechtlijnig denken. Hogere temperaturen veroorzaken traagheid, lagere temperaturen een te grote haast en een verwerping van factoren, zodat het denken vaak fractioneel wordt. Men beseft dit over het algemeen in de moderne wereld niet zozeer, omdat de mens leeft in een kunstmatig milieu en een zekere standaard-temperatuur rond zich schept, die - mits de temperatuur niet te zeer wordt opgevoerd - voor het redelijk denken bevorderlijk is. Wat men zich echter niet realiseert is dit: Vooral in een jaargetijde als het huidige zal de mens onderworpen zijn aan voortdurende temperatuurswisselingen. Deze wisselingen hebben niet alleen op het lichaam maar ook op het denken invloed. Het maakt een groot verschil uit of u over een probleem denkt in een warme kamer of buiten. Nog groter wordt het verschil, wanneer u bezig bent met een rationalisatie dan wel met een overweging en u gaat gedurende deze periode van uit de warmte in de koude of omgekeerd. Wanneer u dan het geheel hernieuwd met uitschakeling van alle overdenkingen zou nagaan, dan zou u tot de conclusie moeten komen, dat er ergens plotseling een knik in zit, een vreemde buiging.

Ik noem deze punten om u duidelijk te maken, dat ook het z.g. redelijk denken onderworpen is aan een grote reeks mede-bepalende factoren, zodat datgene wat vandaag redelijk is het morgen niet is. Wij noemen over het algemeen dit een toevalswaarde, want het was toch zeker niet van tevoren te zeggen, dat u bij het overdenken van punt a. plotseling een temperatuurswisseling zou ondergaan, terwijl de overdenking van punt b. juist in een daarvoor gunstige omgeving plaatsvond. U moet echter goed begrijpen, dat die schijnbare toevalligheden de hele wereld tegelijk betreffen en niet alleen u. En deze schijnbare toevalligheden blijven altijd gezamenlijk binnen een evenwicht. Dat evenwicht over de gehele wereld zal b.v. kunnen worden berekend in verband met de mensheid; wat de wereld zelf betreft t.o.v. de reeksen van zonnestelsels, die rond het eigen zonnestelsel bestaan. Dit evenwicht kan nooit teloor gaan, ook niet bij u. Slechts wanneer u eenzijdig reageert door het toeval te beschouwen als een belediging van uw persoonlijkheid of als iets, waarvan u eigenlijk geen gebruik moogt maken of waarop u niet móogt rekenen, dan zult u onevenwichtig worden. Het toeval, door u redelijk tenminste als zodanig gezien en vastgesteld, is voor u onderbewust vaak een zekerheid geweest, lang voordat het zich manifesteerde. U bent in staat vele van de z.g. toevalligheden van te voren aan te voelen en deze als onderbewuste waarden mede te calculeren. Gebruikmaken van deze mogelijkheid in uw denken geeft u het voordeel, dat u niet verbaasd kunt worden en dat u niet kunt worden afgeleid. Dat u in staat bent een doel door te voeren ongeacht de z.g. toevalligheden. Dat u gebruik zult maken van vele z.g. toevallige omstandigheden.

Zegt u nu niet, dat het voor een mens onmogelijk is om reeksen van gebeurtenissen vooruit te voelen of vooruit te kennen. In de eerste plaats zijn daar de feiten van de parapsychologie, die ons aanwijzen,

dat inderdaad een fractioneel bewustzijn van toekomstige waarden mogelijk is.

In de tweede plaats vinden we de mogelijkheid van contact tussen mensen op andere, dan stoffelijke wijze in ogenblikken van hoge emotie, waarbij dus telepathische beïnvloeding wederzijds inderdaad aangetoond is.

In de derde plaats kunnen we bewijzen dat lager georganiseerde dieren zowel als zoogdieren in staat zijn om van te voren vast te stellen, dat bepaalde gebeurtenissen plaatsvinden. Typisch is daarbij b.v. het geval geweest van de explosie van de Mount Pelé, waarbij grote gifgaswolken vrij kwamen. Hierbij vluchtten in de eerste plaats reeds enige dagen tevoren vele dieren weg; de enkele dieren die bleven, bevonden zich aan die zijde van de vulkaan - dus reeds vóór de eigenlijke uitbarsting - op die plaatsen, waar de gifwolken door windvallen niet optraden. Later heeft men dit begrepen, tóén begreep men niet waarom het gebeurde. Maar deze toestanden speelden zich af van twee weken tot één dag voor de bewuste explosie. Hier is dus m.i. wel aangetoond, dat een zekere vóór-wetenschap bestaan kan; en dat de schijnbare toevalligheden, die bij deze explosie optraden, door het dier van tevoren gekend konden worden.

De mens staat hoger dan het dier, de mens heeft dezelfde redelijke waarden als het dier en hogere. Ik zie niet in waarom de mens, juist bij de vele z.g. toevalligheden die hem omringen, niet de nadruk zou gaan leggen op deze mogelijkheden en omstandigheden. Ik begrijp niet, waarom de mens geen gebruik maakt van deze capaciteiten.

Er zijn cyclische verschijnselen, die wij misschien niet helemaal kunnen vaststellen, maar wij kunnen zeker rekenen met de eigen opgaande en neergaande energielijn. Zelfs wanneer wij deze in het patroon van een ongeveer 28-daags schema kunnen onderbrengen - en dit gaat wanneer u dit enige maanden noteert zeer gemakkelijk - dan zullen wij alleen reeds in ons weten omtrent de energie, waarover we op bepaalde dagen kunnen beschikken, aan de hand daarvan een planning kunnen maken voor onze daden, onze zaken, ons sociaal leven, die het ons mogelijk maakt met een zo groot mogelijk rendement te werken. Het feit, dat wij dit doen, geeft ons een innerlijke zekerheid. Deze innerlijke zekerheid schept ons dan weer de verdere vermogens, die noodzakelijk zijn om in de eerste plaats sneller, redelijker te denken, verder met meer overtuiging en wetenschap te handelen en daarnaast met een steeds groter inhoud van denken grotere delen van het onderbewustzijn tot het bewuste over te brengen. Hoe zekerder wij zijn van onze handelingen, onze daden en onze mogelijkheden, hoe minder wij vrezen voor de toekomst. Hoe meer wij beseffen wat ons geleid heeft in het verleden, hoe gemakkelijker het ons zal vallen een groot deel van het onderbewustzijn bij het bewuste denken te voegen en hoe eenvoudiger het ons ook zal worden om meester te zijn over onszelf.

In de psychologie moet verder worden gerekend met de volgende waarden: In de eerste plaats met angsten, die nu onzinnig zijn, maar die - bewaard volgens de schrikwaarden van het verleden in het onderbewustzijn - een rem vormen tegen elke rede in. Het is vaak onmogelijk om deze onmiddellijk aan de oppervlakte te brengen. Wel is zeker, dat wanneer wij angsten of tegenzin hebben en wij gaan daartegen in op het ogenblik dat wij ons daar sterk gevoelen (bij voorkeur in een top van energie), wij dan in staat zullen zijn ongeveer door een herleving van een gelijke prikkel, zonder erkenning van het onderbewuste probleem dit toch reeds uit te wissen. Wij zullen verder in staat zijn door ons voortdurend te bepalen bij de redelijke overweging - echter van het totaal van de in ons levende waarden - te komen tot een voor onszelf verantwoord handelen. Dit betekent dat schuldgevoelens enz. kunnen worden uitgebannen. Schuldgevoelens omtrent het verleden, in het onderbewustzijn begraven,

kunnen heel vaak vernietigd worden, indien wij in het heden overlegd blijven handelen en bij dit overleg de nadruk leggen op onze intenties.

Het is verder zeer belangrijk dat men leert elke eenzijdigheid van denken te vermijden. Op het ogenblik dat wij met een steeds gelijke dooddoener beginnen of met een stopwoordje, geven wij hier al blijk van een manisch verschijnsel. Wij gaan dan in de eenzijdigheid ons steeds meer bewegen op één terrein. Dit ene terrein betekent een uitschakeling van een groot deel van het bewuste denken en daarnaast een sterk stimuleren van bepaalde onderbewuste impulsen. Hiermede wordt de redelijkheid van de mens aanmerkelijk beperkt en zijn belevingsmogelijkheid verkleind. Indien wij echter in staat zijn elke gewoontevorming te breken en daarnaast in staat zijn om ook in ons denken een regelmatig in dezelfde zin of richting zich bewegen van onze gedachten te voorkomen door bewust geschapen afleiding, zullen wij op den duur zover meester kunnen zijn over ons denken, dat manische verschijnselen niet optreden. Dit betekent ook dat panische verschijnselen (paniekverschijnselen) in aanmerkelijke mate verminderen. Wij zijn dan nl. zozeer getraind om onze gedachten te richten op de logica, het voor ons redelijke, de voor ons belangrijke waarneming, dat wij in staat zijn om de impulsen van de massa en ook in ons opwellende schrikken of angsten door een redelijk beschouwen aanmerkelijk te beperken. En bij deze beperking wordt het ons dan weer mogelijk richting te geven aan het denken en zo tot beheerste wezens te worden.

Bij deze beheersing echter moeten wij steeds rekenen, dat de z.g. toevalligheden, die buiten ons optreden, in de eerste plaats het product zijn van cyclische verschijnselen; in de tweede plaats zich aan onze beheersing onttrekken; in de derde plaats door ons gemanipuleerd en gebruikt kunnen worden voor ons eigen doel en ons eigen nut. Slechts het gebruik maken van de z.g. toevalligheden volgens het ons ingescha-pen selectief proces, maakt het ons mogelijk in zekere mate vrij te staan in een wereld, waarin vele onvoorziene waarden ons voortdurend belagen. Het elimineren van het onvoorziene door ons te houden aan de voor ons te voorziene waarden maakt het ook mogelijk een groot gedeelte van de psychische problemen uit te schakelen, die op het ogenblik een groot gedeelte van de mensheid nog plagen.

:--:--: